

صرع در سگ ها

Epilepsy in Dogs

صرع

صرع یک اختلال مغزی است که با تشنج های مکرر بدون علت شناخته شده یا ضایعه مغزی غیر طبیعی (آسیب یا بیماری مغزی) مشخص می شود. به عبارت دیگر، مغز طبیعی به نظر می رسد اما عملکرد غیر طبیعی دارد. تشنج یک افزایش ناگهانی در فعالیت الکتریکی مغز است که باعث علائمی مانند لرزش، اسپاسم، ترمور (نوعی لرزش) و تشنج می شود.

نشانه های بالینی

تشنج ها می توانند از نظر ظاهری متفاوت باشند و می توانند موضعی یا کانونی باشند (فقط بخشی از بدن را تحت تأثیر قرار می دهند) یا عمومی (بر کل بدن تأثیر می گذارند). تشنج عمومی شایع تر است و اغلب با سفت شدن گردن و پاها، تلو تلو خوردن و افتادن، جویدن غیرقابل کنترل، ریزش آب بزاق، دست و پا زدن، از دست دادن کنترل مثانه، مدفوع، صدا دادن، و لرزش شدید مشخص می شود. تشنج می تواند از چند ثانیه تا چند دقیقه، به طور متوسط حدود 30 تا 90 ثانیه طول بکشد، و حیوان خانگی معمولاً در این دوره از محیط اطراف خود بی خبر است. در برخی موارد نادر، تشنج seizures متوقف نمی شود یا طولانی می شود و به این حالت اپیلهپسی یا صرع epilepticus می گویند.

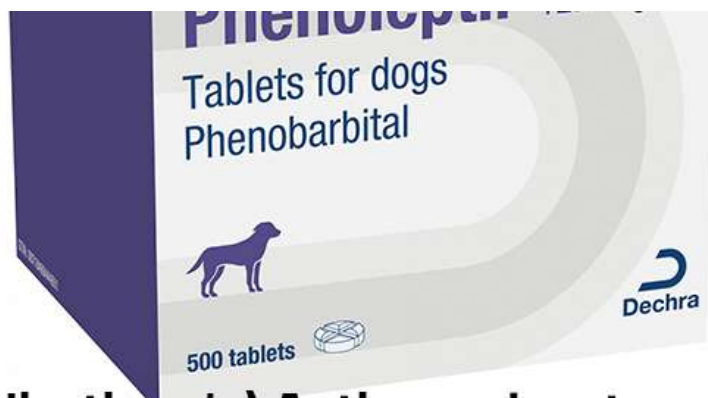
پس از آن، حیوان خانگی ممکن است گیج، سردرگم یا خواب آلود به نظر برسد. به این دوره post-ictal period می گویند.

قبل از تشنج، بسیاری از حیوانات خانگی نیز مرحله aurastage را تجربه خواهند کرد. مشخصه آن این است که حیوان خانگی مضطرب، ترسیده یا گیج به نظر می رسد، گویی که حیوان خانگی می تواند تشنج آتی را حس کند. تخمین زده می شود که تا دو درصد از تمام سگ ها در طول زندگی خود دچار تشنج می شوند.

تشخیص

تشخیص صرع تنها پس از رد سایر علل تشنج انجام می شود. تاریخچه پزشکی کامل و معاینه فیزیکی انجام می شود و به دنبال آن آزمایش های تشخیصی مانند آزمایش خون و ادرار و رادیوگرافی (اشعه ایکس) انجام می شود.

درمان

داروهای ضد تشنج (Anticonvulsants یا anti-seizure medications) درمان انتخابی برای صرع هستند. چندین داروی ضد تشنج رایج وجود دارد که پس از شروع درمان، احتمالاً مادام العمر ادامه خواهد یافت. قطع ناگهانی این داروها می تواند باعث تشنج شود. خطر و شدت تشنج های آینده ممکن است با قطع و شروع مجدد داروهای ضد تشنج بدتر شود. بنابراین، درمان ضد تشنج اغلب تنها در صورتی تجویز می شود که یکی از معیارهای زیر رعایت شود:

- بیش از یک تشنج در ماه.
- خوشه های تشنج: یک تشنج پس از دیگری در مدت زمان بسیار کوتاهی.
- گراند مال Grand mal یا تشنج شدید.

رایج ترین دارو **فنوباریتال** است و سال ها است که با موفقیت استفاده می شود. سایر داروهایی که ممکن است به عنوان داروهای انتخاب اول در نظر گرفته شوند عبارتند از: بروماید پتاسیم (Kbr)، زونیسامید و لوتیراستام. در برخی بیماران، ممکن است نیاز به استفاده از چندین دارو باشد. داروهای دیگری که گاهی اوقات به آن اضافه می شود شامل گاباپنتین یا کلونازپام است.